

[Connie Hedegaard]

naturligt nok må vække bekymring hos nabo-staterne.

I det hele taget finder jeg anledning til at sige en hel del om Nicaragua, ikke mindst fordi det er det eneste land i regionen, Danmark nu direkte støtter økonomisk. Det må være naturligt, at det påkalder sig særlig dansk opmærksomhed. Ikke mindst fordi sandiniststyret efter deres magtovertagelse ved Somozas fald i juli 1979 gav store løfter med hensyn til at ville respektere såvel grundlæggende demokratiske rettigheder som menneskerettighederne, er det særlig beklageligt, at man i dag må konstatere, at fremskridtene på disse felter i Nicaragua lader vente på sig. Ja, faktisk bliver forholdene stadig værre, hvilket senest er understreget af de nye restriktioner og den forlængede undtagelsestilstand, der blev indført ved dekret fra sandinistregeringen den 15. oktober i år. Som den franske præsident, Mitterrand, der ellers har set positivt på sandiniststyret, udtrykte det under et møde i Colombia den 21. oktober 1985, er der grund til at frygte, at det har udsat en fredelig løsning i Mellemamerika yderligere, og mange regeringer verden over har med Mitterrand udtrykt bekymring for, at Contadorprocessen nu forsinkes yderligere.

Den 24. oktober 1985 kunne New York Times meddele, at hvor oppositionsavisen La Prensa tidligere fik bortcensureret mellem 20 og 40 pct. af dens stof, oplyses det nu, at det efter det seneste dekret er omkring 80 pct. af avisens stof, der bliver fjernet af censuren. Indgrebene over for den katolske kirke er også blevet skærpet, således censuren over for den katolske radio. Samtidig hører vi stadig om forflytning og undertrykkelse af misquitoindianere og bønder i det nordlige område, og flere overgreb på menneskerettighederne kunne nævnes.

På den baggrund er det vel ikke overraskende, at internationale rapporter oplyser, at contraerne tager til i styrke, og ifølge øjenvidneskildringer i den internationale presse tiltrækker contraerne i øjeblikket især mange ganske unge nicaraguanere. At feje contraerne væk med etiketten »tidligere somozister« er således en grov forenkling, som dog stadig forekommer også i den hjemlige debat.

Netop contraernes aktiviteter og situation dokumenterer ganske klart, at skal man nå en fredelig løsning i regionen, er det ganske

afgørende, at der indføres frie valg med deltagelse af alle grupperinger i samfundet samt respekt for grundlæggende frihedsrettigheder.

At USA spiller en rolle i regionen, bl.a. gennem den amerikanske kongres' hjælp til contraerne, er ingen i tvivl om, men som de nicaraguanske biskopper udtrykte det i deres kirkebreve af 22. april 1984, er det

»... uhæderligt konstant at undskylde den interne aggression og vold med ekstern aggression. Det er uholdbart at bebrejde den onde fortid alt uden at vedstå sig nutidens problemer«.

Biskoppernes ønske om en altomfattende dialog mellem samtlige grupper i det nicaraguanske samfund støttes også af CDN; Coordinadora Democratica Nicaraguense, der består af en række fagforeninger og politiske partier, herunder socialdemokratiet.

Som nævnt er Nicaragua det eneste land i regionen, Danmark støtter direkte, nemlig via det statslån på 75 mill. kr. med et gavelement på 76 pct., som netop er omtalt af udenrigsministeren. I betragtning af, at udenrigsministeren gav udtryk for, at man nu overvejer yderligere statslån til Nicaragua, er det vel naturligt, at vi er særlig opmærksom på situationen i landet, hvor vi fra konservativ side for den nicaraguanske befolknings skyld håber snart at se sandinisterne indfri deres gyldne løfter fra 1979, altså for nu mere end 6 år siden.

Hvad Contadorprocessen angår, er vi ganske enige med ministeren og altså også med socialdemokratiets ordfører i, at det er det mest konstruktive, der foreligger med henblik på at nå frem til en fredelig løsning i Mellemamerika. Især vil vi gerne udtrykke håb om, at man på det forestående udenrigsministermøde i Luxembourg vil nå til enighed om at indlede en regelmæssig dialog. Samtidig er dette forestående møde for os et godt tegn på, at Danmark og Vesteuropa via EPS-samarbejdet faktisk har god mulighed for at gøre sig gældende som mægler i internationale konfliktsituationer. Ikke mindst har vi her en mulighed for at markere en selvstændig vesteuropæisk profil, måske ikke mindst i spørgsmål, hvor den amerikanske administrations og Vesteuropas interesser og synsvinkler ikke nødvendigvis er ganske sammenfaldende.

Gennem dialog med Contadorlandene har Europa også en mulighed for at være